

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Vita Et Honestate Canonicoꝝ, Et Alioꝝ
Ecclesiasticoꝝ Specvlvm**

Langhe-Cruys, Johan

Duaci, 1587

Quis seruandus sit ordo in eleemosyna facienda. cap.xxxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63733)

venire obtineat. Et ideo siue in ieiuniis, siue in eleemosynis, seu in orationibus in dextera vel in sinistra hoc lectuare studeamus, vt quicquid agimus, nō pro vanitate, vel cupiditate seculi, sed pro amore æternæ beatitudinis faciamus.

Quis seruandus sit ordo in eleemosyna faciendâ.

CAP. XXXI.

CAETERVM in eleemosyna faciendâ & illud obseruandum venit, quod docet D. Augustinus: Quid est, inquit: Facite misericordiã? Si intelligis a te incipe. Quomodo enim es misericors alteri, si crudelis tibi? Date eleemosynam, & omnia munda sunt vobis. Quid est eleemosyna? Misericordia. Audi igitur scripturam: Et miserere animę tuę placens Deo. Mendicare a te anima tua. Redi ad conscientiam. Quicumque prole viuus, quicumque infideliter viuus, redi ad conscientiam tuam, & ibi inuenis mendicantem animam tuam, inuenis egētem, inuenis pauperem, inuenis erumnosam, inuenis fortē nec egentem, sed egestate obmutescentem. Nam si mendicat esurit iustitiam, fac prius illi eleemosynam in iudicio, & charitate. Quid est iudicium? Respice & inueni; displice tibi; pronuntia in te. Et quid est charitas? Dilige Dominum in toto corde tuo, & tota anima tua, & tota mente tua; dilige proximum tuumquam teipsum, & fecisti misericordiam prius cum anima tua in conscientia tua. Hanc autem eleemosynā si pretermittis, de quanto vis, dona, quantum vis retrahes de iustitiis tuis, nō decimas, sed dimidias; nouē partes dā, & vnā tibi dimitte: nihil facis, quando tecum non facis, & tecum pauper es. Rursum idem alibi: Qui, inquit, vult eleemosynam ordinate dare, à se ipso debet incipere, & eam sibi primū dare. Est enim eleemosyna opus misericordiæ, verissimeque dictum: Miserere anime tuę placens Deo. Non ergo se fallāt, qui per eleemosynas quaslibet largissimas fructuum suorum, vel cuiusque pecunię, impunitatem se emere existimant in sanctorum suorum immanitate, ac flagitiorū nequitia perueniendo. Non solum enim hæc faciunt, sed ita diligunt, vt in iis semper optent tantum, si possent, impunē versari,

a serm. 30. de verbis Dom.

Anime propria primum danda est eleemosyna. b Eccl. 30.

Magnitudo eleemosynarum nō prodest mienti in peccatore. In enchirid. ad Lauren. cap. 76. & 77. d Eccl. 30.

Impunitas eleemosynis non emittit in peccatis manendo.

X

a *Pfal. 10.*

versari. Qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam^a; & qui odit animam suam non est misericors, sed crudelis. Diligendo eam quippe secundum seculum odit eam secundum Deum. Si ergo vellet ei dare vitam, per quam munda illi essent omnia, odit eam secundum seculum, & diligeret eam secundum Deum.

Quare cum Deus his temporibus satis suam in ecclesiasticos harum provinciarum inferioris Germanie monstrauerit iram, & furorem, propter eorum, & bibe, scelera, & delicta, sic ut multi captiuitatem, & alij exilium; alij alias calamitates, & molestias pessimi sint, eorumque ecclesie, & bona in decastratione, & profanationem deuenerint: Idcirco ne nobis per nos atque grauiora eueniant, necessum est, ut a prima infimum, & contra, ab infimo ad primum vitam nostram in meliorem emendemus, & elemosynam liberalitatem a nobis ipsis incipiamus, & singulis ubi bi primum faciat, deinde alijs pauperibus, ad reddenda peccata nostra. Nullum enim tam graue delictum, ut D. Ambrosius inquit^b, quod non purgetur ab elemosyna, & elemosynis extinguarur. Ait enim sanctus propheta^c: Sicut aqua extinguit ignem, ita elemosyna extinguit peccatum. Magna ergo est elemosynarum ardentium criminum globos beneuolentie sue refrigerat, & quodam irriguo largitatis, obruit iniquitatem delictorum, ut quamuis offensus Deus, quamuis criminibus prouocatus cogatur liberare elemosynis, quod disposuerat punire peccatis. Cogitur enim a nobis quodammodo, dum compellitur pro actibus nostris reddere sententiam, & in vno eodemque homine misericordie pietate iudicis permoueri, nunc patris pietate. Pater enim nobis Deus est, cum bene agimus: Dominus noster est, cum peccamus. Compellitur ergo cogatur nostris Dominus, ut nobis suam misericordiam impendatur, atque ideo ipse in euangelio sancto dicit^d. Adhuc Ioannis Baptistae regnum celorum cogitur, ac rapitur, & violenti rapiunt illud.

Quapropter ipsemet Dominus, ut ait D. Prologus Scribis, & Phariseis singulare sacrificium ostendit^e: Veruntamen dico vobis, date elemosynas

Nullum tam graue delictum, quod non extinguarur elemosynis.
b *Serm. 15.*
c *Eccles. 3.*

Cogitur quodammodo Deus a nobis nostris actibus.

d *Mat. 11. cap.*

e *de promission. & predication. Dei. par. 2. cap. 7.*
f *Luce 11.*

esse vobis munda sunt omnia, O quam breue compen-
 sationumque sacrificium, quod intrinsecus, atque extrin-
 secus, totumque hominem mudat. Eleemolyna à mor-
 te liberat, & ipsa purgat peccata. Eleemolyna munus
 bonum est omnibus faciebus eam coram summo Deo.
 Hæc est, quæ perpetuos ignes extinguit. Hæc est, quæ
 redit peccatis. Hæc est, quæ Christum pascit esurien-
 tem in paupere. Hæc vestit nudum, hæc vilitat infirmum;
 hæc peregrinum hospitio accipit. Hæc est, quæ omnem
 angustiam carceris tollit, hæc omnem inopiam finit. Hæc
 diuibus confert remedia, Hæc vitam æternam compa-
 rat. Hæc fanerat Deum. Hæc continet regnum cælorum;
 hæc, quæ discernit agnos ab hædis; hæc est, quæ ad
 dextram collocat iudicis; hæc angelis sociat. Hæc ex
 leuis filios Dei fieri præstat. Cõcurrite omni ex genere
 peccatores; concurrite omnes ex vitii erroribusq; le-
 pto: Cõcurrite omnes quolibet flagitio maculati, atq;
 immundi poenitentes, vouentesq; concurrite ad tam ma-
 gnum compediolum vileq; sacrificium cum omni læ-
 ritia offerentes, Hilarem enim datorem diligit Deus.
 Quisquis quod offerat habuerit, hoc offerat munus.
 Quod ita noster princeps sacrosanctum instituit, acceptum-
 que præ omnibus esse mandauit, vt vsq; ad duo minuta
 calcem; aquæ frigidæ mensuras huius perduxerit sa-
 crilegæ pacæ promittens, etsi hæc defunt, hominibus bo-
 nae voluntatis. Itaq; hoc vnũ studiosè nũc agendũ est ec-
 clesiasticis, & præsertim Canonicis, vt tã sint liberales in
 actibus eleemosynis ad redimenda sua peccata, quã fuerũt
 prius liberales ad suppeditandũ sumptus, quò repulsa
 SS. Concilij Triditini reformatione, in antiqua sua ex-
 ceptione, & impune peccandi libertate permanere possent.

*Insignes eleemo-
 lynæ effectus,
 Tob. 4.*

De benevolentia. CAP. XXXII.

QVIA D. Ambrosij sententiam secuti supra be-
 neficentiam in liberalitatem, & benevolentiam
 diuisimus: pertractatis iis, quæ ad liberalitatem
 decernantur, huic nostro instituto congruentia, pertinere vi-
 detur, proximum nũc est, vt de benevolentia tractemus:
 que duplex est: alia enim est, quã quisq; erga nos habet,
 cum primum illud in officio est, vt ei plurimum tribuamus,
 à quo plurimum diligimur. Sed hæc nõ adulescentulorum
 X ij more,

*Benevolentia
 duplex est.*